

Arrest

nr. 256 844 van 21 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X *alias* X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 december 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat C. WIES *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, L. R. B., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...). U bent getrouwd met J., L. (...) (CG: (...)). In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Op 16 september 2003 vroeg u voor de eerste maal internationale bescherming in België. U diende uw aanvraag in onder de naam B'. (...), hoewel uw naam B. (...) is. Op 30 april 2004 werd uw verzoek onontvankelijk verklaard. Vervolgens keerde u terug naar Georgië. Na uw terugkeer in Georgië begon u

met het uitbaten van verschillende winkels, in een pand dat al lang eigendom was van uw vader. In 2013 scheidde u van uw eerste vrouw. In 2017 trouwde u met L. J. (...).

In september 2013 werd u voor de eerste keer gearresteerd door de Georgische politie op verdenking van druggebruik. U werd door de rechtbank veroordeeld tot twee maanden voorwaardelijke celstraf en een geldboete. Vanaf dan begonnen twee agenten, G. (...) en La. (...), u te chanteren en u te dwingen opdrachten uit te voeren. G. (...) en La. (...) werken samen met de criminele autoriteiten. U weigerde de opdrachten en werd op 18 februari 2014 opnieuw gearresteerd en naar de gevangenis van Gldani gebracht. U werd veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. Na anderhalf jaar werd u voorwaardelijk vrijgelaten. Na uw vrijlating stemde u wel toe om de opdrachten van de politie uit te voeren. U moest drugs bij anderen leggen om de politie te helpen. Op die manier werden drie mensen gearresteerd. In 2015 begon u zelf met het gebruiken van drugs, waaronder heroïne. In mei 2017 werd u gevraagd om uw pand te verkopen aan een lage prijs. U weigerde en werd ontvoerd en geslagen. U voelde zich niet meer veilig en verliet Georgië in augustus 2017.

Op 4 maart 2020 diende u samen met uw vrouw in België een aanvraag om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: paspoort (kopie), rijbewijs, geboorteakte (kopie), dossier rechtbank + vertaling en documenten ivm onroerend goed.

Uw vrouw J., L. (...) legt volgende documenten voor: identiteitskaart, paspoort, geboorteakte en overige documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij terugkeer naar Georgië vreest u vermoord te worden door de criminele autoriteiten. Vanwege uw samenwerking met de Georgische politie zullen ze u als verklikker beschouwen (B'. (...), p.12). Daarnaast vreest u dat uw vrouw vermoord zal worden door haar ex-man (B'. (...), p.11).

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Vooreerst vreest u dat uw vrouw vermoord zal worden door haar ex-man Z. K. (...). Tijdens haar huwelijk met K. (...) was uw vrouw meermaals het slachtoffer van huiselijk geweld (J. (...), p.5). Bij terugkeer naar Georgië vreest uw vrouw vermoord te worden door haar voormalige echtgenoot Z. K. (...). Hij is vervroegd vrijgekomen en zou naar uw vrouw gevraagd hebben bij hun zoon (J. (...), p.8).

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat uw vrouw aantoonde dat ze bescherming gezocht heeft tegen het geweld door haar voormalige echtgenoot, maar deze niet gekregen heeft. Ze slaagt hier echter niet in.

Uit haar relaas blijkt dat bescherming wel degelijk voorhanden is in Georgië. De politie trad op tegen haar voormalige echtgenoot. Hij werd ondervraagd en een contactverbod werd uitgevaardigd. In 2017 stond de rechtbank haar toe te scheiden zonder de toestemming van haar ex-man. Nadat haar ex-man het contactverbod kreeg, heeft uw vrouw geen bescherming meer gezocht bij de politie. Volgens uw vrouw J., L. (...) belde ze de politie niet meer omdat ze zag dat er geen reactie kwam van de politie en dat ze haar niet konden beschermen (J. (...), p.7). Het feit dat de politie Z. (...) ondervraagde en een

contactverbod uitvaardigde, wijst erop dat er wel degelijk bescherming voorhanden is in Georgië. Uw vrouw zocht echter zelf niet langer naar bescherming.

Wat betreft de problemen die u in uw hoofde aanhaalt, moet vastgesteld worden dat u er niet in slaagt deze gebeurtenissen aannemelijk te maken. U beweert dat uw problemen met de Georgische autoriteiten begonnen in september 2013. U werd gearresteerd en veroordeeld tot twee maanden voorwaardelijke celstraf en een geldboete wegens het illegaal gebruik van verdovende middelen (p.6). Uw verklaringen met betrekking tot deze gebeurtenis zijn niet consistent. Eerst zei u dat de politie naar uw huis kwam en drugs bij u legde (B'. (...), p.6). Daarna zei u dat u op straat gecontroleerd werd en van de politie een beker cola moest drinken. Omdat er drugs in de cola gezeten zou hebben, testte u positief op de drugstest (B'. (...), p.7). Deze inconsistenties doen reeds afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uw relaas. Tevens is uw relaas strijdig met informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij uw administratief dossier gevoegd is. Kleinschalige en mid-level corruptie is in Georgië uiterst zeldzaam (COI FOCUS GEORGIE. Algemene situatie 28 oktober 2019, p.20). Dit doet afbreuk aan geloofwaardigheid van uw bewering dat de Georgische autoriteiten u doelbewust valselyk beschuldigden van druggebruik om u te kunnen chanteren. De documenten in verband met de verkoop van een onroerend goed die u voorlegt hebben betrekking op een financiële transactie. Het CGVS betwist niet dat u dit goed verkocht hebt, maar u brengt niet voldoende elementen aan om aannemelijk te maken dat dit onder druk gebeurde en dat u gedwongen werd de opbrengst af te geven (B'. (...), p.13).

Aanvankelijk zei u dat u Georgië ontvluchtte omwille van bedreigingen door de politie en drie personen die door uw toedoen gearresteerd waren. Op het einde van uw gehoor riep u een vrees voor de 'criminele autoriteiten' in. Deze criminele autoriteiten zouden Georgië besturen, de verkiezingen volgen, en ook in Moskou, Spanje en Frankrijk aanwezig zijn (B'. (...), p.13). Bovendien zouden de criminele autoriteiten u in heel Europa zoeken en willen doden. Ze beschouwen u als verklapper omdat door uw samenwerking met de politie mensen van de criminele autoriteiten aangehouden werden (B'. (...), p.12). Evenwel beweert u ook dat de agenten G. (...) en La. (...) in contact staan met de criminele autoriteiten (B'. (...), p.13) U brengt geen enkel element aan om deze beweringen te staven. Wanneer u gevraagd werd waarom u deze criminele autoriteiten niet eerder vermeldde, antwoordde u dat u niet wist dat de band met de criminele autoriteiten zo belangrijk was (B'. (...), p.12). Van iemand die een vrees voor vervolging koestert kan worden verwacht worden dat hij zich bewust is van het belang van de vervolgingsactor en deze dus tijdig benoemt. Verder zijn uw verklaringen met betrekking tot de zogenaamde criminele autoriteiten vaag en algemeen en slaagt u er niet in een consistent en coherent verloop van de gebeurtenissen te beschrijven. U benoemt Kh. (...) en O. (...) als bekende criminele autoriteiten (B'. (...), p.13) maar u legt geen verband tussen deze mannen en uw eigen asielrelaas. U slaagt er dus niet in aannemelijk te maken dat u een reëel risico op ernstige schade loopt vanwege de criminele autoriteiten in Georgië.

Daarnaast verklaart u dat de autoriteiten u valselyk veroordeeld hebben voor drugsfeiten. De eerste keer dat u veroordeeld werd, legde u een positieve drugstest af. U werd veroordeeld tot een geldboete van 1000 lari volgens artikel 273 in het Georgisch strafwetboek. Daarna werd u wegens drugsbezit veroordeeld tot vijf jaar celstraf waarvan drieënhalf jaar voorwaardelijk. U werd bijgestaan door drie advocaten (B'. (...), p.9).

Zoals hierboven beschreven wordt in het algemeen bescherming geboden door de Georgische autoriteiten. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat uw recht op een eerlijk proces geschonden werd. U slaagt hier echter niet in. Uit de vonnissen die u voorlegt blijkt nergens dat er sprake is van een onregelmatige rechtsgang.

Wat betreft uw vrees om opnieuw in de gevangenis te belanden moet opgemerkt worden dat u de voorwaarden van uw voorwaardelijke vrijlating geschonden heeft. U was verplicht om u wekelijks te melden. Nadat u negen keer zonder geldige reden niet opdaagde, werd het uitstel van de resterende drieënhalf jaar van uw celstraf ongedaan gemaakt (B'. (...), doc. 4). U toont niet aan dat uw rechten inzake een eerlijk proces niet volledig gerespecteerd werden en er sprake is van illegale of onredelijke vervolging. De gevangenisstraf die u boven het hoofd hangt kan dus niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming worden beschouwd. Daarbij komt dat u eerder in de gevangenis zat in Georgië, zonder daarbij noemenswaardige problemen te ervaren (B'. (...), p.11). De Raad van Europa stelde in april 2019 dat de situatie in Georgische gevangnissen voldoet aan Europese normen (COI FOCUS GEORGIE. Algemene situatie 28 oktober 2019, p.45).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan

met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort (kopie), rijbewijs en geboorteakte (kopie) hebben betrekking op uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist word door het CGVS. Het dossier van de rechtbank en bijhorende vertaling hebben betrekking op uw veroordelingen in Georgië, dewelke reeds besproken werden.

De documenten die uw vrouw J., L. (...) voorlegt kunnen deze conclusie evenmin wijzigen. Haar identiteitskaart, paspoort, geboorteakte hebben betrekking op uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist word door het CGVS. De documenten met betrekking op haar eerste huwelijk worden evenmin betwist door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, L. J., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens menen zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2020 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een*

versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”.*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”.*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4.1. Verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift vooreerst aan dat de commissaris-generaal op datum van de bestreden beslissingen (d.d. 15 december 2020) onterecht toepassing heeft gemaakt van het koninklijk besluit van 15 december 2019, aangezien voormeld koninklijk besluit duidelijk aangeeft dat de lijst van veilige landen minstens één keer per jaar dient te worden bekeken en op datum van 15 december 2020 er dan ook meer dan één jaar was verstreken sedert het nazicht van de lijst van veilige landen conform het koninklijk besluit van 15 december 2019. Op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen werd er dan ook onterecht nog toepassing gemaakt van het vermoeden van een veilig land van herkomst, nu er geen nieuwe appreciatie gebeurde binnen de termijn van één jaar voorzien in de wet en meer bepaald in artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

2.2.4.2. De Raad duidt verzoekende partijen er evenwel op dat het koninklijk besluit van 15 december 2019 waarbij Georgië opnieuw werd vastgesteld als veilig land van herkomst op 3 februari 2020 werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en op die datum in werking trad (zie artikel 2 van het koninklijk besluit van 15 december 2019). Derhalve dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal correct en binnen het jaar toepassing heeft gemaakt van het vermoeden van een veilig land van herkomst, zodat het betoog van verzoekende partijen dan ook feitelijke grondslag mist. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet niet bepaalt dat de lijst van veilige landen van herkomst na een bepaalde periode niet meer geldig zou zijn. Er wordt enkel bepaald dat de lijst minstens éénmaal per jaar wordt vastgelegd volgens de in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet omschreven voorwaarden. Er wordt niet bepaald dat er verplicht binnen het jaar een nieuwe lijst moet worden gepubliceerd of dat de bestaande lijst van veilige landen van herkomst niet meer geldig zou zijn na een jaar. Er zonder meer van uitgaan dat zonder enige uitdrukkelijke wettelijke bepaling de bestaande lijst van veilige landen na een jaar onwettig zou zijn, zou afbreuk doen aan het rechtszekerheidsbeginsel.

2.2.5. Inzake de vrees van tweede verzoekende partij om vermoord te zullen worden door haar ex-man, stelt de Raad vast dat de dienaangaande aangehaalde argumenten in het verzoekschrift niet van aard zijn de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te stellen.

Vooreerst wijst de Raad erop dat een loutere verwijzing naar algemene informatie over huiselijk geweld in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat tweede verzoekende partij voor haar problemen niet kan rekenen op de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten. De Raad onderstreept dat uit de beschikbare informatie, meer bepaald de “COI Focus” betreffende “Georgië. Algemene situatie.” d.d. 28

oktober 2019 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie), blijkt dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 in Georgië heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming en dat heel wat structurele initiatieven werden genomen die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Er kan dan ook worden gesteld dat in het algemeen bescherming wordt geboden door de Georgische autoriteiten, hetgeen overigens bevestiging vindt in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De Raad wijst erop dat het dan ook aan verzoekende partijen toekomt om aan de hand van concrete elementen aan te tonen dat in hun specifieke, individuele situatie dergelijke bescherming niet voorhanden is, alwaar zij evenwel niet in slagen. Met het louter herhalen van eerdere verklaringen en het verwijzen naar algemene informatie doen zij immers op geen enkele wijze afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen dat (i) tweede verzoekende partij voor haar problemen met haar ex-man beroep kon doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten, die een contactverbod oplegden aan haar ex-man en haar echtscheidingsaanvraag goedkeurden zonder zijn toestemming; en (ii) tweede verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij in de toekomst niet opnieuw op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

2.2.6. Daar waar verzoekende partijen inzake de vastgestelde inconsistentie in de verklaringen van eerste verzoekende partij over de omstandigheden van haar arrestatie(s) opmerken dat eerste verzoekende partij wel degelijk een eenduidig relaas deed en dat zij uitlegde dat zij in 2013 werd gearresteerd nadat ze haar een glas hadden laten drinken, waarna ze een drugstest deden, en dat de tweede keer dat zij werd gearresteerd er drugs bij haar thuis werden geplaatst, stelt de Raad evenwel vast dat de desbetreffende notities van het persoonlijk onderhoud niet voor interpretatie vatbaar zijn en dat hieruit duidelijk blijkt dat eerste verzoekende partij in eerste instantie spontaan verklaarde dat bij haar eerste arrestatie in september 2013 de politie naar haar thuis kwam en er drugs neerlegde (*"Ik was in 2013 september gearresteerd, dat datum staat op mijn documenten. De politie kwam naar mijn huis en legden drugs bij mij. (...)"* (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS L. R. B., p. 6). Het louter verwijzen naar één versie van de verklaringen van eerste verzoekende partij is niet van aard om de vastgestelde tegenstrijdigheden in een ander daglicht te stellen.

2.2.7. De Raad stelt verder vast dat verzoekende partijen voor het overige niet één concreet en dienstig argument aanhalen ter weerlegging van de motieven in de bestreden beslissingen omtrent de door eerste verzoekende partij aangehaalde problemen. Met de loutere herhaling van de stelling dat haar veroordelingen wel degelijk onwettig/illegitiem waren en het verwijzen naar algemene informatie over de personen Kh. en O. (bijlagen 4 en 5 van het verzoekschrift), over de repressieve politiek van de Georgische autoriteiten inzake drugs en over *high-level* corruptie in Georgië, doen zij geen enkele afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen inzake eerste verzoekende partij dat (i) haar verklaringen met betrekking tot haar arrestatie in september 2013 niet consistent zijn; (ii) haar relaas (dat de Georgische autoriteiten haar doelbewust valselijk beschuldigden van druggebruik om haar te kunnen chanteren) strijdig is met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat kleinschalige en *mid-level* corruptie uiterst zeldzaam is in Georgië; (iii) zij niet aannemelijk maakt een reëel risico op ernstige schade te lopen vanwege de 'criminele autoriteiten' in Georgië; (iv) zij niet aantoonde dat haar recht op een eerlijk proces werd geschonden en er sprake was van illegale of onredelijke vervolging, zodat de gevangenisstraf die haar boven het hoofd hangt bij terugkeer naar Georgië niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire

bescherming kan worden beschouwd; en (v) de situatie in Georgische gevangenissen voldoet aan de Europese normen. De Raad benadrukt hierbij dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen beweren, de door eerste verzoekende partij omschreven problemen geenszins als *high-level* corruptie kunnen worden beschouwd. Waar verzoekende partijen daarnaast nog opperen dat de situatie in de Georgische gevangenissen slechter is dan verwerende partij voorstelt en in dit verband verwijzen naar een rapport, stelt de Raad evenwel vast dat deze informatie betrekking heeft op de arrestaties tijdens de manifestaties in juni 2019 en dat nergens uitspraak wordt gedaan over de algemene situatie in de Georgische gevangenissen. Deze informatie is dan ook irrelevant.

2.2.8. Volledigheidshalve duidt de Raad er nog op dat daar waar kan worden vastgesteld dat het administratief dossier van het eerste verzoek om internationale bescherming in hoofde van eerste verzoekende partij in het administratief dossier ontbreekt, deze stukken door verwerende partij als bijlage bij haar nota met opmerkingen worden gevoegd (zie rechtsplegingsdossier, stuk 4, nota met opmerkingen, bijlage 1).

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.10. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5, 5b en 6), en dat eerste en tweede verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van respectievelijk 18 en 19 augustus 2020 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvragen van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.12. Gelet op het voorgaande, beroepen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT